

Súd: Okresný súd Bratislava II
Spisová značka: 13Csp/4/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1217200391
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 02. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Zuzana Gašpirová
ECLI: ECLI:SK:OSBA2:2018:1217200391.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava II v Bratislave, v konaní pred sudcom Mgr. Zuzanou Gašpirovou v sporovej veci žalobcu: Intrum Justitia Slovakia, s.r.o., IČO: 35 831 154, Mýtna 48, Bratislava, zastúpený JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom, Mýtna 48, Bratislava, proti žalovanému: C. H., U.. XX.X.XXXX, R. E. XX, R., o zaplatenie 414,52 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Súd z a s t a v u j e konanie v časti o zaplatenie sumy 321,60 € spolu s úrokmi z omeškania vo výške 8,25 % ročne zo sumy:

- 21,60 € od 20.3.2014 do zaplatenia,
- 20,- € od 20.3.2014 do 29.11.2016,
- 20,- € od 20.3.2014 do 1.1.2017,
- 20,- € od 20.3.2014 do 26.1.2017,
- 20,- € od 20.3.2014 do 28.2.2017,
- 20,- € od 20.3.2014 do 30.3.2017,
- 20,- € od 20.3.2014 do 17.5.2017,
- 20,- € od 20.3.2014 do 29.5.2017,
- 40,- € od 20.3.2014 do 27.8.2017,
- 40,- € od 20.3.2014 do 28.9.2017,
- 20,- € od 20.3.2014 do 29.10.2017,
- 20,- € od 20.3.2014 do 28.11.2017,
- 20,- € od 20.3.2014 do 27.12.2017,
- 20,- € od 20.3.2014 do 1.2.2018.

Vo zvyšku súd žalobu z a m i e t a .

Žalobca má voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 44,75 %, pričom o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením.

odôvodnenie:

1. Žalobou, doručenou súdu dňa 12.1.2017 sa právny predchodca žalobcu- spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s. domáhal voči žalovanému zaplatenia sumy 414,52 Eur s úrokom z omeškania vo výške 8,25% ročne zo sumy 414,52 Eur od 20.3.2014 do zaplatenia a náhrady trov konania. Žalobu odôvodnil tým, že uzavrel so žalovaným dňa 25.1.2011 zmluvu o pôžičke č. XXXXXXX na základe ktorej mu poskytol pôžičku vo výške 1.461,60 Eur. Žalovaný mal pôžičku splácať v pravidelných 60 mesačných splátkach v sume 25,93 Eur. Do dňa podania žaloby uhradil sumu 988,71 Eur. Nakoľko žalovaný porušil svoju povinnosť splácať pôžičku, resp. jej jednotlivé splátky riadne a včas, pristúpil právny predchodca žalobcu, v súlade so zmluvnými podmienkami, k zaslaniu predžalobnej upomienky zo dňa 25.1.2014,

v ktorej ho vyzval k úhrade splátok a upozornil ho na možnosť vyhlásenia splatnosti celého úveru. Nakoľko k úhrade dlžných splátok nedošlo, žalobca dňa 19.3.2014 úver zosplatnil. Ku dňu podania žaloby mal žalovaný uhradiť sumu 1.381,63 Eur, sumu 21,60 Eur z titulu vzniknutých nákladov spojených s vymáhaním pohľadávky a po odčítaní prijatých úhrad 988,71 Eur, činí žalovaná suma 414,52 Eur.

2.Podaním, doručeným súdu dňa 7.7.2017 informoval právny predchodca žalobcu súd, že zmluvou o postúpení pohľadávok, uzavretou medzi pôvodným žalobcom ako postupcom a spoločnosťou Intrum Justitia Slovakia, s.r.o. ako postupníkom došlo k postúpeniu žalovanej pohľadávky. Súd uznesením č.k. 13Csp 4/2017-39 zo dňa 28.8.2017 pripustil, aby z konania vystúpil doterajší žalobca spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s. a na jeho miesto vstúpil nový žalobca Intrum Justitia Slovakia, s.r.o..

3.Podaním, doručeným súdu dňa 12.1.2018 žalobca zobral žalobu v časti o zaplatenie sumy 21,60 Eur s príslušenstvom späť a to bez uvedenia konkrétneho dôvodu. Rovnako zobral žalobu späť aj v časti sumy 280,-Eur s prísluškajúcim úrokom z omeškania a to z dôvodu, že žalovaný počas súdneho konania uhradil nasledovné platby: 20,-Eur dňa 30.11.2016, 20,-Eur dňa 2.1.2017, 20,-Eur dňa 27.1.2017, 20,-Eur dňa 1.3.2017, 20,-Eur dňa 31.3.2017, 20,-Eur dňa 18.5.2017, 20,-Eur dňa 30.5.2017, 40,-Eur dňa 28.8.2017, 40,-Eur dňa 29.9.2017, 20,-Eur dňa 30.10.2017, 20,-Eur dňa 29.11.2017 a 20,-Eur dňa 28.12.2017. Žiadal preto zaplatiť sumu vo výške 112,92 Eur spolu s úrokmi z omeškania: 8,25% ročne zo sumy 392,92 Eur od 20.3.2014 do 30.11.2016, 8,25% ročne zo sumy 372,92 eur od 1.12.2016 do 1.1.2017, 8,25% ročne zo sumy 352,92 Eur od 2.1.2017 do 27.1.2017, 8,25% ročne zo sumy 332,92 Eur od 28.1.2017 do 1.3.2017, 8,25% ročne zo sumy 312,92 eur od 2.3.2017 do 31.3.2017, 8,25% ročne zo sumy 292,92 Eur od 1.4.2017 do 18.5.2017, 8,25% ročne zo sumy 272,92 eur od 19.5.2017 do 30.5.2017, 8,25% ročne zo sumy 252,92 Eur od 31.5.2017 do 28.8.2017, 8,25% ročne zo sumy 212,92 Eur od 29.8.2017 do 29.9.2017, 8,25% ročne zo sumy 172,92 Eur od 30.9.2017 do 30.10.2017, 8,25% ročne zo sumy 152,92 od 31.10.2017 do 29.11.2017, 8,25% ročne zo sumy 132,92 Eur od 30.11.2017 do 28.12.2017, 8,25% ročne zo sumy 112,92 Eur od 29.12.2017 do zaplatenia.

4. Podaním, doručeným súdu dňa 22.2.2018 zobral žalobca žalobu v časti o zaplatenie sumy 20,-Eur s prísluškajúcim úrokom späť z dôvodu že žalovaný dňa 2.2.2018 uhradil platbu v tejto výške. Žiadal preto zaplatiť sumu vo výške 92,92 Eur spolu s úrokmi z omeškania: 8,25% ročne zo sumy 392,92 Eur od 20.3.2014 do 30.11.2016, 8,25% ročne zo sumy 372,92 eur od 1.12.2016 do 1.1.2017, 8,25% ročne zo sumy 352,92 Eur od 2.1.2017 do 27.1.2017, 8,25% ročne zo sumy 332,92 Eur od 28.1.2017 do 1.3.2017, 8,25% ročne zo sumy 312,92 eur od 2.3.2017 do 31.3.2017, 8,25% ročne zo sumy 292,92 Eur od 1.4.2017 do 18.5.2017, 8,25% ročne zo sumy 272,92 eur od 19.5.2017 do 30.5.2017, 8,25% ročne zo sumy 252,92 Eur od 31.5.2017 do 28.8.2017, 8,25% ročne zo sumy 212,92 Eur od 29.8.2017 do 29.9.2017, 8,25% ročne zo sumy 172,92 Eur od 30.9.2017 do 30.10.2017, 8,25% ročne zo sumy 152,92 od 31.10.2017 do 29.11.2017, 8,25% ročne zo sumy 132,92 Eur od 30.11.2017 do 28.12.2017, 8,25% ročne zo sumy 112,92 Eur od 29.12.2017 do 2.2.2018, 8,25% ročne zo sumy 92,92 Eur od 3.2.2018 do zaplatenia.

5. Na pojednávaní konanom dňa 26.2.2018 žalovaný vzniesol námietku premlčania uplatneného nároku.

6. Podľa § 144 Civilného sporového poriadku žalobca môže vziať žalobu späť.

7.Podľa § 145 Civilného sporového poriadku ak je žaloba vzatá späť celkom, súd konanie zastaví. Ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie o tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzatí žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej. Ak je žaloba vzatá späť sčasti pre jej doručením žalovanému, koná súd o zvyšku nároku bez rozhodovania o zastavení konania v tejto časti.

Podľa § 146 Civilného sporového poriadku súd konanie nezastaví, ak žalovaný so späťvzatím žaloby z vážnych dôvodov nesúhlasí. Na nesúhlas žalovaného so späťvzatím žaloby sa neprihliada, ak dôjde k späťvzatiu žaloby skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 alebo pojednávanie. Súhlas žalovaného je potrebný vždy, ak určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu.

8.Nakoľko žalobca zobral žalobu v časti o zaplatenie istiny 321,60 Eur s príslušenstvom späť, súd konanie v tejto časti zastavil. Čiastočné späťvzatie predstavuje dispozitívny úkon žalobcu, ktorý týmto vyjadruje vôľu nepokračovať v konaní v časti uplatňovaného nároku. Súd nezisťoval súhlas žalovaného

s čiastočným späťvzatím žaloby, nakoľko k späťvzatiu došlo skôr, než sa začalo predbežné pojednanie sporu alebo pojednávanie.

9. Po čiastočnom späťvzatí žaloby zostal predmetom konania nárok na zaplatenie sumy 92,92 Eur s príslušenstvom.

10. Súd vec prejednal v zmysle § 180 Civilného sporového poriadku na pojednávaní, konanom dňa 14.2.2018. Vec prejednal a rozhodol v neprítomnosti právneho zástupcu žalobcu, ktorý svoju neúčast' ospravedlnil v liste zo dňa 21.2.2018 z dôvodu hospodárnosti konania.

11. Súd sa pre účely rozhodnutia vo veci samej oboznámil s obsahom listinných dôkazov, založených v spise: zmluvou o poskytnutí pôžičky č. XXXXXXXX zo dňa 25.1.2011, Všeobecnými obchodnými podmienkami platnými od 11.6.2010, predžalobnou upomienkou zo dňa 25.1.2014 a doručenkou, prehľadom splátok a úhrad, rámcovou zmluvou o postúpení pohľadávok, oznámením o postúpení pohľadávky zo dňa 23.5.2017, podacím hárkom č. Y..

12. Z obsahu priloženej zmluvy o pôžičke zo dňa 25.1.2011 súd zistil, že túto uzavrela spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s. ako veriteľ a žalovaný ako dlžník (klient). Na jej základe poskytol právny predchodca žalobcu žalovanému pôžičku v celkovej výške 850,-Eur. Túto sa žalovaný zaviazal vrátiť v 60 mesačných splátkach vo výške 25,93 Eur, pričom termín konečnej splatnosti bol určený ako 01/2016. V zmluve bola špecifikovaná aj výška RPMN 25,24 %, výška ročnej úrokovej sadzby 25,24%, výška priemernej hodnoty RPMN 44,57% ako aj celkových nákladov spotrebiteľa 611,60 Eur. V zmysle priložených Všeobecných obchodných podmienok (čl. 6 bod 6.1 a 6.2) klient je povinný riadne a včas splácať poskytnutú pôžičku a to v pravidelných mesačných splátkach v sume a termínoch určených splátkovým kalendárom, ktorý je neoddeliteľnou súčasťou zmluvy, inak v sume a termínoch uvedených v zmluve a/alebo podmienkach a/alebo VOP. Pokiaľ nie je v splátkovom kalendári a/alebo zmluve a/alebo podmienkach a/alebo VOP stanovené inak, sú splátky splatné do 20.dňa v príslušnom kalendárnom mesiaci.

13. Právny predchodca žalobcu vyzval žalovaného v liste zo dňa 25.1.2014 na úhradu nedoplatku na splátkach v celkovej výške 77,79 Eur a to bezodkladne. Zároveň ho upozornil, že ak do 6.3.2014 nedôjde k úhrade splátky splatnej v mesiaci 11/2013 bude oprávnený úver zosplatiť.

14. Po oboznámení sa s obsahom prehľadu splátok a úhrad súd zistil, že žalovaný neuhrádzal splátky riadne a včas už na začiatku trvania úverového vzťahu.

15. V oznámení o postúpení pohľadávky zo dňa 23.5.2017 právny predchodca žalobcu oznámil žalovanému, že ako postupca postúpil pohľadávku zo zmluvy č. XXXXXXXX zo dňa 25.1.2011 na žalobcu ako postupníka. Doručenie tohto listu žalovanému osvedčil žalobca predložením podacieho hárku č. Y.. Postúpenie pohľadávky na žalobcu bolo v konaní osvedčené aj predložením rámcovej zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 30.12.2016 a jej prílohou č. 3.

16. Podľa § 52 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, účinného v čase uzavretia zmluvy o pôžičke (ďalej len "OZ"), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

Podľa § 53 ods. 1 a 5 OZ spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. Neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 53 ods. 9 OZ ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

Podľa § 565 OZ ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

Podľa § 100 ods. 1 OZ právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

Podľa § 101 OZ pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

Podľa § 103 OZ ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

Podľa § 111 OZ zmena v osobe veriteľa alebo dlžníka nemá vplyv na plynutie premlčacej doby.

Podľa § 524 ods. 1 OZ veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému.

Podľa § 5b zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (účinného od 1.5.2014), orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy prihliada aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keď by inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával.

Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka (v znení účinnom od 1.5.2014) ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

17.Z vykonaného dokazovania je zrejmé, že právny predchodca žalobcu uzavrel so žalovaným zmluvu o pôžičke, ktorá mala nesporne spotrebiteľský charakter. Súd preto musel túto podrobiť skúmaniu z hľadiska nielen jej obsahu, ale zároveň musel subsumovať nárok z nej uplatňovaný pod príslušné (vyššie citované) ustanovenia, upravujúce postavenie spotrebiteľa, ako zmluvne slabšej strany.

18.Súd poukazuje na stanovisko Občianskoprávneho kolégia Krajského súdu v Bratislave, v zmysle ktorého citované ustanovenie § 5b zákona č. 250/2007 je možné aplikovať aj na konania začaté pred jeho účinnosťou, t.j. aj na konania začaté pred 1.5.2014. Tento záver odôvodňuje skutočnosť, že hoci premlčanie má hmotnoprávny charakter, procesná povaha ustanovenia § 5b vyplýva z jeho samotného znenia, nakoľko určuje konkrétny procesný postup súdu v konaní. Keďže ide o procesné ustanovenie, v prípade absencie prechodného ustanovenia platí, že súd postupuje podľa právneho stavu účinného v čase rozhodovania súdu. Zároveň súd poukazuje ja na závery konštatované v rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky 3MCdo/12/2014 zo dňa 21.4.2015, v zmysle ktorých aj znenie ustanovenia § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, účinné od 1.5.2014 (v zmysle ktorého sa na právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ použijú prednostne normy Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva), sa vzťahuje na právne vzťahy založené pred dňom nadobudnutia účinnosti a to rovnako z dôvodu absencie prechodného ustanovenia. Súd sa stotožňuje tak so záverom stanoviska Občianskoprávneho kolégia Krajského súdu v Bratislave, ako aj s názorom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, prezentovaným vo vyššie uvedenom rozhodnutí. Súd preto z úradnej povinnosti musel v konaní skúmať existenciu prípadného premlčania uplatneného nároku a aplikovať ustanovenia Občianskeho zákonníka.

19. Je nesporné, že právny predchodca žalobcu uzavrel so žalovaným zmluvu o pôžičke dňa 25.1.2011, v zmysle ktorej sa žalovaný zaviazal vrátiť požičanú sumu s úrokom v mesačných splátkach vo výške 25,93 Eur, splatných ku 20. dňu toho ktorého kalendárneho mesiaca. Z predloženého prehľadu splátok je zrejmé, že žalovaný neuhrádzal splátky riadne a včas. O zaplatenie nedoplatku na splátkach v celkovej výške 77,79 Eur (vo výške troch dlžných neuhradených splátok) požiadal veriteľ až listom zo dňa 25.1.2014. Z predloženého prehľadu splátok je zrejmé, že žalovaný neuhradil splátku splatnú v dňoch 20.10.2013, 20.11.2013 (platba vo výške 25,93 Eur bola pripísaná až dňom 3.12.2013), ani splátku splatnú dňa 20.12.2013. Vychádzajúc z citovaných ustanovení trojročná premlčacia doba začala plynúť najneskôr dňom 21.11.2013 a uplynula dňom 21.11.2016. Pri určení začiatku jej plynutia súd vychádzal z ustanovenia § 103, vety druhej Občianskeho zákonníka, kedy v prípade, že sa stane zročný celý dlh (pre nezaplatenie niektorej splátky), začína premlčacia doba (na úhradu celého zročného dlhu) plynúť odo dňa zročnosti nesplnenej splátky. V prípade spotrebiteľských zmlúv je rozhodujúce ustanovenie § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ktoré umožňuje veriteľovi pristúpiť k zosplateniu celej pohľadávky len za splnenia predpokladu uplynutia lehoty troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky, kedy zároveň upozornil spotrebiteľa na uplatnenie tohto práva. Napriek tomu, že v tomto prípade je zákon prísnejší a stanovuje osobitné podmienky a predpoklady účinného zosplatenia celého dlhu v spotrebiteľských vzťahoch, zostáva charakter možnosti uplatnenia tohto inštitútu identický ako vo všeobecnej úprave v § 565 Občianskeho zákonníka, nakoľko dochádza k tomu, že ak dlžník neuhradí splátku svojho dlhu riadne a včas, stáva sa splatným celý dlh. V prípade premlčania zákon v ustanovení § 103 (bez ohľadu na to, či dochádza k zosplateniu celého dlhu v zmysle § 53 ods. 9 OZ alebo § 565 OZ) určuje začiatok plynutia premlčacej doby dňom zročnosti nesplnenej splátky. Nakoľko v tomto prípade, právny predchodca v liste zo dňa 25.1.2014 uviedol, v dôsledku nezaplatenia splátky splatnej v mesiaci 11/2013 pristúpi k zosplateniu celého dlhu (a ak by aj súd vychádzal z jeho tvrdenia, že úver zosplatil dňa 19.3.2014, napriek tomu že list o zosplatení nepredložil) je nutné vychádzať práve z dátumu splatnosti splátky splatnej dňa 20.11.2013. Dňom nasledujúcim začala jednoznačne plynúť trojročná premlčacia doba, ktorá uplynula 21.11.2016, teda už pred dňom podania žaloby na súd (dňa 12.1.2017). Nakoľko súd v spotrebiteľských sporoch musí ex offo prihliadnuť na premlčanie uplatňovanej pohľadávky, a okrem toho sám žalovaný na súdnom pojednávaní námietku premlčania vzniesol, nemohol žalobe vyhovieť a túto v celom rozsahu zamietol.

20. Okrem vyššie uvedeného dôvodu súd poukazuje aj na skutočnosť, že v zmluve o pôžičke bola dojednaná výška úrokovej sadzby 25,24%. Takto dohodnutá výška nie je v súlade s ustanovením § 3 Občianskeho zákonníka, teda v súlade s dobrými mravmi. Súd k tomuto záveru dospel jej porovnaním s výškou úrokovej sadzby úverov NBS poskytovaných od 1 do 5 rokov v prípade spotrebiteľských úverov, ktorá činí 10,71% (pre prvý štvrťrok 2011). Už len púhym porovnaním je zrejmé, že výšku úrokovej sadzby si veriteľ v zmluve neprímerane navýšil a toto zmluvné dojednanie nemôže zakladať práva a povinnosti medzi zmluvnými stranami, najmä v prípade, že sa jedná o spotrebiteľský vzťah. Zmluva o pôžičke je preto bezúčinná. Z vykonaného dokazovania je zrejmé, že žalovaný uhradil celú požičanú istinu a okrem toho aj časť úroku, takže aj z tohto dôvodu je potrebné žalobu zamietnuť.

21. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol v zmysle § 262 ods. 1, § 255 ods. 1 a 256 ods. 1 Civilného sporového poriadku. Nakoľko žalovaný uhradil po podaní žaloby istinu vo výške 300,-Eur a z toho dôvodu žalobca zobral žalobu v tejto časti späť, možno konštatovať na strane žalovaného procesné zavinenie zastavenia konania. V zmysle § 256 ods. 1 Civilného sporového poriadku je strana ktorá procesne zavinila zastavenie konania povinná uhradiť trovy konania protistrane. Na druhej strane v časti o zaplatenie 21,60 Eur zobral žalobca žalobu späť bez uvedenia dôvodu a preto procesné zavinenie v tejto časti istiny treba pričítať jemu. Vo veci samej, kde predmetom konania zostalo uhradenie sumy 92,92 Eur, bol plne úspešnou sporovou stranou žalovaný (nakoľko súd žalobu zamietol). Aritmetický úspech v konaní teda možno pričítať žalobcovi (ktorý bol úspešný v časti o zaplatenie 300,-Eur istiny) oproti žalovanému (ktorý bol úspešný len v časti 114,52 Eur). Z vyššie uvedených dôvodov súd priznal nárok na náhradu trov konania žalobcovi voči žalovanému v rozsahu 44,75 % (pomer rozdelenia trov konania zodpovedá víťazstvu žalobcu vo veci zníženého o pomernú časť jeho neúspechu, teda 300,-Eur - 114,52 Eur = 185,48 Eur, táto suma predstavuje 44,75% z celkovej žalovanej sumy 414,52 Eur). O výške náhrady trov konania súd rozhodne v zmysle § 262 ods. 2 Civilného sporového poriadku po právoplatnosti tohto rozhodnutia, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré je možné podať v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na tunajšom súde, písomne, v dvoch vyhotoveniach.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 Civilného sporového poriadku).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 Civilného sporového poriadku).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej. Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 Civilného sporového poriadku).

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie (§ 366 Civilného sporového poriadku).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.